عظمت جواهر الکلام

ام این مطالب را از خود بزرگان، از علماء داریم. بینی و بین الله برای خود من پیش آمده است که به‌عنوان یک طلبه یک فرع فقهی برایم مطرح شده بود و مدتی هم روی آن فکر کرده بودم؛ شش ماه، یک سال، مکرر هم وجوهی به ذهنم می‌آید. مثلاً بعد از یک هفته، دو هفته یک وجهی به ذهنم می‌آمد. می‌گفتم عجب من تا حالا به آن فکر نکرده بودم. وجه خوبی است. آن را یادداشت می‌کردم. بعد از مدت مدیدی که به خیالم همه کوچه پس کوچه‌های بحث را به دست آورده بودم ؛چه وجوهی! چه چیزهایی که روز اول به آن‌ها فکر نکرده بودم؛ بعداً یک دفعه به من‌اسبت در جواهر بحث را دیدم. دیدم همه این فکرهایی را که من مدتی برایش خوشحال بودم، پشت سر هم صاحب جواهر همه را آورده‌اند مع الم‌زید!

یعنی نوشتن جواهر کار کمی نبوده است. صاحب جواهر سی سال عمرش را گذاشت. به تعبیری حاج آقا عاشقانه، این جور کتاب بنویسند! ما هر کاری بکنیم باید از محضر خود این بزرگواران استفاده کنیم. عباراتشان را بیاوریم. یک جای عباراتشان را نگیریم و یک جای دیگر را نیاوریم. مقصود من هم این است.

شوخی است که سی سال کتاب بنویسید؟! پسر فاضل جوانش وفات می‌کند، خب پدر است دیگر. معروف است و همه شنیده‌اید. کنار جنازه پسر که برای تجهیز آماده بود، می نشیند. می‌گوید پسرم هیچ ثواب و هدیه ای را برای تو بالاتر از این سراغ ندارم که کنار جنازه تو جواهر بنویسم. به نظرم یکی از مجلدات جواهر، نوشته اند که در این شب ختم شد. شب ۲۳ ماه مبارک. خودشان تاریخ می‌زنند. این شب ختم شد.منظور این‌که وقتی کتاب‌هایی با این زحمت با این علاقه و تدین نوشته می‌شود، ما باید قدر بدانیم.

بازبینی #1
ایجاد شده 12 مارس 2025 15:03:13 توسط ... .
به روزرسانی شده 12 مارس 2025 15:03:30 توسط ... .